

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře

10. ročník

11/2017, 3. číslo

občasník farnosti Loučka

SLOVO OTCE JANA

Milí farníci, za chvíli vstoupíme adventem do nového církevního roku. Jsem moc rád, že se v naší farnosti ujaly rorátní mše sv. brzo ráno (v 6:30 každý adventní čtvrtek). I v tento advent bychom v této krásné myšlence pokračovali. Na velké věci v životě se máme připravit a oslava Božího narození velkou věcí bezesporu je. Pěknou přípravou bude i naše duchovní obnova v Podhradní Lhotě, kde se duchovně naladíme na tento požehnaný čas. Bůh mluví v tichu a já bych Vás povzbudil, abychom tuto dobu prožili v soustředění, modlitbě, tichu a očekávání ...

Vyprošuji Vám k tomu hojně Božího požehnání a radosti z čekání na Pána.

o. Jan

ÚVODNÍ SLOVO REDAKCE

Vážení a milí čtenáři, děkujeme vám za vaši přízeň. Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře vychází již 9. rokem. První číslo – nulté číslo bylo vydáno v říjnu rok 2008. O úvodní slovo se tehdy postaral otec Petr Utíkal. Nulté číslo obsahovalo nejen rozhovor s otcem Utíkalem, ale také vzpomnutí na tehdy zemřelého Tomáše Bati, články z mládežnických akcí, štípské pouti a další. První čísla se tiskly tzv. „na koleni“. Probíhalo příjemné setkání na faře v Choryni, kde jsme dopisovali, opravovali a tiskli spolu s otcem Petrem až do noci. Jsou to krásné vzpomínky na milé chvíle... Čas plyne a nyní je vše jednodušší. Asi 5 let se tisklo na Obecním úřadě v Kunovicích, kde se opět členové redakce scházeli a opravovali chyby, což také občas probíhalo do pozdních večerních hodin. Nyní probíhá tisk na Obecním úřadě v Loučce. Tam se připravený zpravodaj odešle elektronickou formou a poté zaměstnanci obecního úřadu vytisknou. Zde je vidět, jak se doba mění, protože nemáme moc času, snažíme se celý tisk co nejvíce usnadnit. Chtěli bychom touto cestou velmi poděkovat všem, kdo s tiskem v minulosti pomáhali a doteď pomáhají. Co by ale bylo ve zpravodaji, kdybychom neměli dostatečné množství příspěvků! Všem autorům děkujeme. Vzhledem k tomu, že se do redakce vracím po několika letech,

musím říct, že zpravodaj je čím dál kvalitnější. Obsahuje pestrou škálu článků, má řadu svých věrných přispěvatelů. Jsem ráda, že se do něj mohu vrátit a doufám, že budete i vy nadále s obsahem zpravodaje spokojeni.

Chtěli bychom vás poprosit, pokud byste měli jakýkoliv příspěvek, či nápad na téma článku, budeme rádi, když se s námi o to podělíte. Příští rok oslavíme 10. výročí vzniku „oveček“, tak ať nám to vydrží a máme co slavit!

Všem zainteresovaným a ochotným lidem pomáhat patří velký dík.

za redakci *Karolína Kutálková*

PRO OLOMOUCKOU ARCIDIECÉZI BYLI JMENOVÁNI DVA NOVÍ BISKUPOVÉ

Zprávy z arcidiecéze, rss-čbk

V průběhu slavnostní bohoslužby při Národní cyrilometodějské pouti, která se 5. července 2017 uskutečnila na Velehradě, byla zveřejněna jména dvou nových pomocných biskupů pro olomouckou arcidiecézi. Stali se jimi P. Antonín Basler, dosavadní kancléř arcibiskupství, a Mons. Josef Nuzík, generální vikář.

Zprávu o rozhodnutí papeže Františka, kterou v poledne zveřejnilo Tiskové středisko Svatého stolce, na Velehradě oznámil apoštolský nuncius v ČR arcibiskup Giuseppe Leanza.

P. Antonín Basler (* 1956) strávil dětství a mládí v Olšanech na Šumpersku a před teologickým studiem pracoval jako technik na železnici. Kněžské svěcení přijal roku 1984 a působil postupně v Luhačovicích (1984–1990), Vizovicích (1990–1999) a jako děkan vizovického děkanátu (1993–1999), od roku 1999 do současnosti byl farářem u sv. Michala v Olomouci. Je kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Václava a od roku 2000 působí jako kancléř arcibiskupství.

Mons. Josef Nuzík (* 1966) pochází ze Strání na Uherskohradištsku a po maturitě pracoval jako soustružník v Uherském Brodě. Kněžské svěcení přijal roku 1995 a působil v Novém Jičíně. Jeho dalšími působišti byly Luhačovice (1996–1997), Nivnice (1997–2003) a Štípa u Zlína (2003–2005), v tomto posledním období byl také děkanem vizovického děkanátu. Od roku 2005 sloužil jako vicerektor kněžského semináře v Olomouci a roku

2009 jej arcibiskup Jan Graubner jmenoval svým generálním vikářem. Je kanovníkem olomoucké Metropolitní kapituly u sv. Václava.

Kromě funkce pomocného biskupa byl každému z kandidátů svěřen také čestný titul – tzv. titulární, dnes již zaniklá, diecéze. P. Basler tak byl jmenován titulárním biskupem diecéze Vaga v dnešním Tunisku a Mons. Nuzík se stává titulárním biskupem diecéze Castra Galbae na území dnešního Alžírsko.

Úkolem pomocného biskupa je pomáhat diecéznímu biskupovi při veškerém řízení diecéze a zastupovat ho, diecézní biskup se s ním rovněž radí při řešení závažnějších věcí, hlavně pastorační povahy.

Biskupské svěcení nově jmenovaných pomocných biskupů olomoucké arcidiecéze Mons. Antonína Baslera a Mons. Josefa Nuzíka se uskutečnilo v sobotu 14. října 2017 při mši svaté v olomoucké katedrále sv. Václava.

Všem věřícím to oznámil arcibiskup Jan Graubner v diecézním oběžníku *Acta curiae*. Vyjádřil zároveň poděkování všem, kdo se za volbu nového pomocného biskupa modlili. „Asi jste se modlili dobře, když jsem dostal zrovna dva,“ dodává pak a doufá, že s novými posilami bude možné lépe zvládnout i ty úkoly, na které zatím nebylo dost sil, a dělat více pro budování Božího království.

Všichni věřící byli olomouckým arcibiskupem na svěcení srdečně zváni. „Jde o velkou událost celé místní církve. Svěcení není soukromou záležitostí kandidátů a jejich přátel, apoštolská církev se vytváří kolem apoštolů a jejich nástupců,“ připomíná arcibiskup Graubner a prosí všechny věřící o další modlitby za nové biskupy, ale také o aktivní zapojení do života ve farnostech. „Jak vidíme, Bůh je štědrý. Budeme-li na jeho dary velkoryse odpovídat, porostou důvody naší naděje,“ uzavírá.

LÉTO SE SBOREM SVATÉHO HUBERTA

Letošní léto prožíval Sbor sv. Huberta velmi pěkně. Zúčastnil se několika zajímavých akcí v našem okolí. Jedna z nich byla již tradiční mše svatá u kapličky svaté Anny v Kunovicích. Společně s Dechovou hudbou z Kelče a knězem P. Janem Rimbalou vytvořili hezkou atmosféru a oslavili svátek svaté Anny.

5. srpna 2017 se již po páté konala pěší pouť myslivců, lesáků a příznivců lesa a přírody na Svatý Hostýn. Vycházelo se z Podhradní Lhoty od

kapličky, kde se sešli pěší poutníci. Byli z řad myslivců, Řádu svatého Huberta, kněží a přátelé lesa. Požehnání na cestu přijel udělit P. František Eliáš (děkan ze Zábřehu na Moravě). Celou cestu poutníky doprovázel P. Josef Jelínek (tohoto času ve Vnorovách), P. Pavel Šupol (vícerektor kněžského semináře v Olomouci). První zastavení bylo po několika kilometrech na hranici lesů arcibiskupských a obci Podhradní Lhota. Na tomto místě poutníci umístili obrázek P. Marie Svatohostýnké, kříž a lavičky k odpočinku. Turista nebo poutník se zde může zastavit, rozjímat v klidu s poslechem šumění lesa a zpěvu ptáčků a sledování krásné přírody hostýnských vršků. Zde byl již dříve umístěn obraz Panny Marie Hostýnské, ale nenechavé ruce je v loňském roce zničily. Poutníci chtěli toto místo zastavení zachovat a umístili zde obraz nový. Místo zastavení i obraz bylo požehnáno a posvěceno svěcenou vodou P. Františkem Eliášem. Dále pak pokračovali poutníci směrem k Loukovu. U hájenky je čekali trubači z Loukova a okolí, kteří jim poutní cestu zpříjemnili slavnostním troubením na lesnice. Po krátké svačince u hájenky v Loukově procesí pokračovalo na Sv. Hostýn. Při příchodu na Mariánské poutní místo je opět vítali trubači.

Malinko se všichni občerstvili a osvěžili vodou a už začala slavnostní mše svatá v bazilice. Zde P. Pavel Šupol sloužil mši svatou za všechny putující, lesníky, myslivce. Při mši sv. v bazilice P. Marie zazpíval i Sbor sv. Huberta. skladby z Hubertské mše B – dur. Byla to čest a radost zpívat na tak významném poutním místě. Možná si to mnozí z nás ani neuvědomují, jak je toto poutní místo vyhledávané nejen věřícími, ale všeobecně všemi lidmi. Je jedno z nejnavštěvovanějších míst v naší republice. Jsem přesvědčena, že všichni si odnášeli z této pouti zážitky a to nejen duchovní, ale i kulturní a sportovní. Škoda, že z blízkého okolí bylo tak málo myslivců a lesáků, jako bychom je tady ani neměli. Bylo obdivuhodné, že přijeli poutníci z Prahy, Třebíče, Olomouce, Zábřehu na Moravě, Jižní Moravy a poutní zájezdy z Uherského Hradiště, Horní Lidče a okolí. Kdo by chtěl putovat s myslivci příští rok, už dnes si může zapsat do diáře první sobotu v srpnu 2018 „Zelenou stopou na Svatý Hostýn“.

Další slavnosti, kde Sbor sv. Huberta zpíval, bylo 700. výročí založení obce Malhotice. Oslavy zde probíhaly téměř tři dny. V neděli vyvrcholily slavnostní mši svatou v kostele P. Marie v Malhoticích. Také i tato slavnost měla svoji atmosféru, sešli se zde, bývali rodáci, spolužáci, kamarádi,

všichni ti kdo k této obci měli nebo mají vztah. Děkujeme panu starostovi J. Voldánovi a otci V. Kozubovi za jejich pozvání a možnosti být přítomni na této slavnosti.

Léto ukončil sbor spolu s trubači Vojenských lesů a statků Lipník nad Bečvou při již IV. Hubertské slavnosti v Kelči. Mše sv. byla v kostele Petra a Pavla v Kelči, hlavním celebrantem byl P. František Eliáš ze Zvole u Zábřehu na Moravě. Otec František ve své promluvě všem připomněl život svatého Huberta a povzbudil myslivce k vytrvalé práci v přírodě, v lese a k dodržování loveckých zásad. Ať se neřídíme nezištnými nebo sobeckými zájmy v naší myslivecké činnosti, ale ať z nás vyrůstají moudří hospodáři a poctiví správcové svěřených hodnot.

Děkujeme všem, kdo nás podporují, naslouchají našemu zpěvu a těší se spolu s námi z krásně prožitých chvil.

Ivana Skýpalová

ZPÍVALI JSME O PRÁZDNINÁCH

Ve dnech 5. a 6. srpna jsme prožili krásný víkend letošního roku. Ještě dnes na něj určitě mnozí vzpomínáme s úsměvem. Náš sbor sv. Huberta dostal pozvání zazpívat v sobotu při mši svaté na Svatém Hostýně poutníkům, kteří se vydali na pouť s názvem „Zelenou stopou“ a v neděli jsme zazpívali v Malhoticích při oslavě 700 let trvání obce v tamní kapli. Když jsme se sešli na první zkoušce, byli jsme plni obav. Bylo nás málo, probíhaly dovolené, Karolínka se třemi malými dětmi, s Jáchymkem v náručí, protože nyní je jen maminka ta jediná nejlepší... Všechny obavy pominuly až v sobotu, když jsme odpoledne, v horku, dorazili na Hostýn. Vívalo nás poměrně velké množství lidí a příjemný, chladivý vánek. Jako vždy to u Matičky nemělo chybu. Postavili jsme se i ke zpovědnici, a každý, kdo vyšel „očistěn“ konstatoval: „Úžasný pan farář.“ S takovýmto naladěním jsme poté vystupovali na kůr baziliky, což se většině z nás podařilo poprvé v životě. Zpívat z kůru a vidět baziliku shora - nádherný zážitek dívat se Panně Marii z očí do očí. Byl to zážitek k nepopsání. Když jsme zpívali, na varhany nás doprovázel Martin Mikulenka z Provodovic, mladý a moc šikovný varhaník i zpěvák. Jáchymek byl spokojeně přilepený mamince na srdíčko, tak jsme měli důvod se jen usmívat a radostně zpívat těm, co přišli pěšky Zelenou stopou, a také poutníkům z Brumova i všem

ostatním. Hlavně jsme však zpívali ke cti a Boží chvále. Mši svatou sloužil P. Pavel Šupol a P. Josef Jelínek, oba přišli s pěšími poutníky. Organizátorkou byla Maruška Pšenická, která dostala poděkování od oltáře. Byl to krásný zážitek nejen pro nás. Když jsme po skončení mše svaté vyšli před baziliku, připadali jsme si všichni jako jedna rodina.

V neděli 6. srpna jsme se sešli v Malhoticích na návsi v krásně vyzdobené kapli Neposkvrněného početí Panny Marie. Zpěvem jsme obohatili tuto slavnost 700 let od založení obce Malhotice. Místní nám děkovali za zpříjemnění celého dne a nás hřálo u srdce, že jsme mohli zazpívat a zúčastnit se této slavnosti.

Marie Hrušková

OBRAZ P. MARIE FATIMSKÉ NA POLOMSKU

V neděli 15. října 2017 byl krásný podzimní den, takže jsme někteří spojili příjemné s užitečným a zúčastnili se umístění obrazu P. Marie Fatimské na Polomsku. Naše malé procesí vyrazilo od kaple v Kunovicích s obrazem neseným v čele a s modlitbou růžence na rtech vytyčeným směrem. Místo pro obraz bylo vybráno na pomezí katastrů Kunovic a Loučky v místech, kudy se prochází při pěší pouti do Štípy.

Poté, co byl obraz upevněn na připravený stojan, otec Jan stručně připomněl průběh událostí při zjeveních P. Marie v portugalské Fatimě před 100 lety třem dětem - pasáčkům. Potom jsme se krátce pomodlili, zazpívali píseň a po krátkém občerstvení mohli vyrazit na zpáteční cestu.

Velký dík patří organizátorům za tento nápad i jeho uskutečnění. Díky tomu jsme se mohli i my ostatní trošku víc osobně zapojit do roku P. Marie Fatimské a připomenout si tato její poselství, která jsou stále aktuální: vyzývají nás k pokání a modlitbám za duše hříšníků, abychom jim vyprosili spásu a celému světu mír...

Vladimíra Kundrátová

*„Modlete se, hodně se modlete a přinášejte oběti za hříšníky, neboť mnoho duší přichází do pekla, protože se za ně nikdo neobětuje a nemodlí.“
(Panna Maria ve Fatimě)*

NA SVATÉM HOSTÝNĚ SE SEŠLI MYSLIVCI PŘI XIX. SVATOHUBERTSKÉ POUTI

Myslivci, lesníci a přátelé lesa se sešli v sobotu 21. října po roce na Svatém Hostýně na Kroměřížsku, aby se zúčastnili oblíbené Svatohubertské pouti. Na jednom z nejnavštěvovanějších a nejvýznamnějších mariánských poutních míst na Moravě. Uskutečnila se zde již po devatenácté. Myslivecká pouť patří na Svatém Hostýně tradičně k nejnavštěvovanějším. Kromě duchovního rozměru je i přehlídkou a oslavou myslivosti a krás přírody, která se nám nabízí.

Patron myslivců Svatý Hubert narodil se kolem roku 655 v Akvitánii ve Francii. Byl šlechticem a lovcem. Oženil se Floribannou, dcerou Dagoberta a byl v manželství šťasten. Podle legendy jeho manželka zemřela na Velký pátek při porodu syna. Hubert z toho byl nešťastný, a aby na to nemusel myslet, vyjel si ještě toho dne na lov. V lese spatřil jelena, jemuž mezi parohy zářil kříž a uslyšel hlas, varující ho: „Proč stále jen hledáš a lovíš zvěř? Je na čase, abys začal hledat Boha! Jsi na cestě do pekla!“ Na Huberta zjevení mocně zapůsobilo, rozhodl se obrátit na lepší cestu a stát se knězem. Kolem roku 705 se stal biskupem v Maastrichtu. Roku 726 byl lovit ryby na řece Meuse. Stala se mu tam nehoda a po velkém utrpení za patnáct měsíců zemřel. V občanském kalendáři **má svátek 3. listopadu.**

Svatohubertská pouť byla zahájena vystoupením trubačů OMS Přerov a Beskydských trubačů, kteří předvedli loveckou hudbu a signály. Následně se průvod účastníků přesunul k obrázku svatého Huberta. Myslivci patrona poprosili o přízeň při svých lovech a poděkovali za uplynulý lovecký rok. K obrázku obvykle položí na nosítkách Hubertův symbol, hlavu jelena desateráka. Poté následovala Svatohubertská mše. Celebroval ji olomoucký arcibiskup MONS. Jan Graubner za doprovodu trubačů OMS Přerov a Sboru svatého Huberta z Loučky.

Připraven byl bohatý doprovodný program. Jeho součástí byly ukázky práce koně v lese, ukázky výcviku pernatých dravců a loveckých psů, ukázka lukostřelby, výstava obrazů Hany Křenkové, fotografie zvěře a přírody Roberta Hlavice. Návštěvníci měli možnost si zakoupit i myslivecké potřeby a v přilehlých restauracích si pochutnat na specialitách ze zvěřiny. Po slavnostním požehnání se v basilice Panny Marie, uskutečnil koncert duchovní hudby Sboru sv. Huberta z Loučky. Jedná se o smíšený pěvecký

sbor, který vznikl v roce 2010. Dalo by se říct, že má tři generační zastoupení. Asi vás napadne, jak to v takovém společenství lidí různého věku může fungovat. Divili byste se, ale je to správná parta, ve které nejsou rozdíly a každého názor má stejnou hodnotu. Respektují se. Vždy se domluví a o tom hlavním to je – o komunikaci. Je krásné, jak se člověk dokáže oprostít od denních povinností a závazků, vypnout a přitom zkvalitňovat hřivny, které mu byly dány! Zpěv je pro každého z nich velkým koníčkem, a proto mu věnují svůj čas. Co má tento sbor společného s Hubertem a myslivostí? Má! V jejich repertoáru naleznete především Hubertské mše svaté – B dur, Hranickou polní mši svatou, jež jsou napsány nejen pro zpěv, ale také pro hru na lesnice, také zpěvy vánoční (koledy), velikonoční a obecné. Celý koncert se nesl ve slavnostním duchu přátelství a porozumění. Závěrečnou tečkou za celým mysliveckým dnem byla zhudebněná modlitba od neznámého autora s názvem Arie Bon Répos. Pokud chcete prožít krásný den na Svatém Hostýně naplněný duchovními, kulturními či sportovními zážitky již dnes si запиšte do diáře. Dvacátá Svatohubertská mše, se bude konat 20. 10. 2018.

Ivana Skýpalová

OHLÉDNUTÍ ZA SVATOHUBERTSKOU POUTÍ NA SVATÉM HOSTÝNĚ

V sobotu 21. října se na sv. Hostýně konala devatenáctá SVATOHUBERTSKÁ POUŤ. Našemu pěveckému Sboru sv. Huberta se dostalo té cti, že jsme mohli doprovázet tuto poutní mši sv. naším zpěvem Myslivecké mše autorů Petra Vacka a Josefa Selementa. Moc jsme se všichni těšili, vždyť zazpívat si ve Svatohostýnské Bazilice není vůbec žádná samozřejmost! A to jsme měli určeny k doprovodu jiné hudebníky, než ty, se kterými obvykle zpíváme. Byla to pro nás výzva a úkol jsme si přáli zvládnout co nejlépe. Trubači z OMS Přerov však byli také velice milí a vstřícní a nás mohla díky jim, brzy opustit tréma. Po skončení mše sv. jsme mohli konstatovat, že jsme zvládli zpěv i s jiným hudebním doprovodem a zase se posunuli o kousíček dále v našem snažení.

Po mši sv., kterou celebroidal otec arcibiskup Jan Graubner byl k vidění výcvik loveckých psů, pernatých dravců, práce s koněm v lese a také pro děti a jejich rodiče byl samostatný program. Nechyběly výstavy fotografií

a obrazů s mysliveckou tematikou a prodejní výstava obrazů a mysliveckých potřeb všeho druhu.

My jsme zažili i jinou kouzelnou chvíli. Bylo nám dopřáno vyměnit si pár postřehů a názorů s o. arcibiskupem Janem, který nám věnoval chvíli ze svého naplněného programu.

Ale před námi zpěváky Sboru sv. Huberta byl ještě jeden úkol. Po sv. požehnání jsme uskutečnili v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie krátký koncert s doprovodem kláves a kytary. Písně s duchovní tematikou střídaly písne jiných hudebních žánrů. S našimi posluchači (poutníky) jsme se rozloučili písní Toto je den, který dal nám Pán, veselme se a radujme se v něm. A proto, že jsme byli odměněni pěkným potleskem, snad jsme taky kousíček té radosti našim posluchačům předali. A i když počasí už nebylo nejvlídnější, pro nás byla tato sobota radostným a také veselým dnem zcela určitě.

Alena Hrušková

PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI

Úcta k Srdci Ježíšovu je mezi křesťany velmi rozšířená. Své kořeny má zejména v Písmu Svatém, dále ve spisech církevních otců a u světců. Ježíš v evangeliu představuje své srdce jako zdroj občerstvení a pokoje: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pro své duše odpočinek. Vždyť mé jho netlačí a mé břemeno netíží“. (Mt 11,28-30) Ježíšovo srdce je spojeno s jeho láskou a smrtí na kříži pro nás, jak říká sv. Pavel: „On mě miloval a za mě se obětoval“. (Gal 2,20) V 16. století úctu k Srdci Ježíšovu rozšířil sv. František Saleský (1567-1622), když založil Kongregaci Navštívení, kterou zasvětil právě Srdci Ježíšovu. Důležitý význam při šíření této úcty měla zjevení Nejsvětějšího Srdce sv. Markéta Marii Alacoque (1647-1690). Při těchto zjeveních jí Ježíš odevzdal poselství lásky a milosrdenství pro církev a všechny lidi. Všichni, kdo žijí v souladu s jeho láskou dostávají od Ježíše dvanáct zaslíbení:

1. Dám jim všechny milosti potřebné pro jejich stav.
2. Vnesu pokoj do jejich rodin.
3. Potěším je v jejich trápeních.

4. Budu jim v životě bezpečným útočištěm, zvláště v hodině smrti.
5. Vyleji hojnost požehnání na všechno jejich konání.
6. Hříšníci najdou v mém Srdci zdroj milosti a nekonečné moře milosrdenství.
7. Lhostejné duše se stanou horlivými.
8. Horlivé duše dosáhnou velké dokonalosti.
9. Požehnám také domům, kde bude vystaven a uctíván obraz mého Nejsvětějšího Srdce.
10. Kněží dám dar, že obrátí i nejzatvrzelejšího člověka.
11. Jména těch, kteří tuto úctu šíří, budou zapsána v mém Srdci a nikdy z něj nebudou vymazána.
12. Všem, kteří budou přijímat svaté přijímání na první pátek v měsíci nepřetržitě po devět měsíců, slibuji milost pokání při umírání: nezemřou v nemilosti ani bez svátosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm v posledních chvílích života.

Zaslíbení, především poslední z nich, nelze chápat jako pověru či jako laciný recept, jak "spolehlivě" dosáhnout nebe. Máme je chápat a vykládat na základě Písma svatého a učení církve. Zaslíbení jsou součástí božské pedagogiky: Ježíš chce tímto způsobem k sobě přitahovat lidská srdce. To, co Pán žádá, je naše láska, celý náš život, naše předsevzetí k hlubokému křesťanskému životu. Proto církev úctu k Srdci Ježíšovu vždy doporučovala.

(zdroj: Paulínky)

DOPISY OTCI: TÁTOVI NAPSAL P. IVAN FIŠAR ZE ZLÍNA

Deník připravil literární seriál věnovaný všem otcům, tátům a tatínkům. Jmenuje se Dopisy otci a jeho smyslem je říci svému tátovi to, co jste mu možná nikdy povědět nestihli, nedokázali, nebo jen neuměli.

Můj drahý táto,

příští rok to bude už 30 let, co jsi od nás zcela nečekaně odešels. Večer naprosto zdravý jsi ulehl a ráno tě nemohla „probudit“ tvoje milovaná vnučka. Mám tě stále před očima, jakoby to bylo před několika dny - jak ležíš na své posteli, a na tvé tváři lehký úsměv. Říkal jsem si tehdy: co se odehrávalo v tvé poslední vteřině pozemského života? Cos viděl? Koho jsi viděl? Z čeho jsi měl onu radost? Škoda, že ses už nemohl rozpovídat. Tak

rád bych to tehdy, i dnes věděl. Bylo mi tehdy 42 let a já plakal jako malý kluk. Kolik dobrých rad jsi mně v mém životě dal! A tu nejposlednější a určitě tu nejdůležitější radu, jsem od tebe nedostal. Až později jsem si uvědomil, že jsi mně, můj milý tatínku, nedával jen nějaké rady, ale celý tvůj život byl nejen radou, ale stálým tokem tvé lásky ke mně. Třeba velice dobře si vzpomínám, když ti ve tvých 51 letech náhle, na plicní embolii, zemřela manželka, naše maminka, a někteří tvoji známí ti později říkali: „Ožeň se, máš na to věk, postavu i srdce!“ Ale ty jsi jim říkal: „Ne, mám děti, já budu pro ně žít!“ (Jednou jsem to i na vlastní uši slyšel). Co jsi řekl, to jsi i denně po celých dalších 24 let uskutečňoval. Byl jsi pro mne nejen tátou, ale i mámou. To jsem ti nikdy neřekl a tak málo ti děkoval! Vždyť ty jsi pro nás žil, obětoval se, pracoval i v důchodu, prostě i dýchal pro nás. Mohl bych ti toho tolik připomínat. Např. potřeboval jsem pro mou práci auto. A ty s naprostou samozřejmostí jsi řekl: „Mám ušetřené peníze na svůj pohřeb, tady je máš!“ A já jsem si mohl koupit trabanta. A jak jsi nás sourozence sjednocoval! Oběťmi i radami. Kolik jsi toho pro nás udělal. Nemyslel jsi na sebe. A já vše bral často s takovou samozřejmostí. Odpust'! Také i tvá klidná, pokojná smrt byla a stále je tvou velikou radou jak mám žít, aby se i mně jednou umíralo lehce a s velkou nadějí. A ještě něco. Odpust' mi, že jsem u tvého smrtelného lůžka a potom při pohřbu neposlechl tvou radu, kterou jsi mně i mým sestřím často říkal: „Ne abyste brečeli na mém pohřbu!“ Jak jsi to mohl říkat? Ano, ty jsi byl vždy, připraven na svou smrt, na odchod z tohoto světa.

Milý tati, můj život je zde krásný, moc mě naplňuje, ale přesto ti chci říci, že se na tebe těším, až se znovu uvidíme a budeme tam všichni společně žít v ještě mnohem dokonalejší lásce!

Tvůj syn, P. Ivan Fišar ze Zlína

Zdroj: http://valassky.denik.cz/zpravy_region/dopisy-otci-tatovi-napsal-ivan-fisar-ze-zlina-20170817.html

Mezi námi by se určitě našlo více příběhů či osudů, které jsme během života zažili. Našli bychom v sobě odvahu napsat a podělit se určitým vyznáním či svědectvím i s druhými? Pokud ano, pošlete jej do redakce farního časopisu. Také jej můžete předat osobně někomu z redakční rady. Radostný a podzimní čas při čtení Farního časopisu.

Ivana Skýpalová

ICHTHYS – SYMBOL KŘEŠŤANSTVÍ – SYMBOL RYBY.

Ichthys, lze se setkat i s přepisem Ichthus, je v řečtině výraz pro „rybu“.

Jedná se o symbol, který byl hojně používán ranými křesťany. Znám je také pod přezdívkou „Ježíšova ryba“ či „znamení ryby“. Užití Ichthys jako hlavního symbolu prvotních křesťanů může být vnímáno jako kryptogram: *Ichthys* se dá číst jako slovo složené z prvních písmen slovního spojení: **Ježíš Kristus, Boží syn, Spasitel.**

Symbol ichthys byl nalezen už v římských katakombách z prvního století. Když byli křesťané v prvním století n. l. pronásledováni Římany, používali rybu k označování setkávání míst a kobek nebo k rozlišení spojenců od nepřátel: *Když křesťan potkal na ulici cizince, nakreslil do hlíny jeden z oblouků ryby. Pokud cizinec dokreslil druhý, oba věřící věděli, že jsou v dobré společnosti. Dnešní samolepky na náraznících aut a vizitky obchodníků se opírají o tuto tradici. Symbol se dnes stále používá, aby ukázal, že jeho nositel je praktikující křesťan.* Ježíšova ryba se stala vůbec moderní ikonou křesťanství. Dnes lze tento symbol nalézt například jako

samolepku na autech, přívěscích či jiných špercích, symbolizujících, že nositel je křesťan. Jako logo jej používají i některé společnosti a univerzitní spolky. Ichthus je také jméno pro pravidelný křesťanský hudební festival pod širým nebem. Koná se každoročně během června ve městě Wilmore v americkém státě Kentucky.

Samolepky rybičky se nám podařilo sehnat v radiu Proglas. Jsou umístěny u bočního vchodu a můžete si je zakoupit za symbolickou cenu či dobrovolný příspěvek v částce 20 Kč. Křesťanský symbol rybičky má ve znaku i Radio Proglas, tzn. vysílací vlny křesťanského radia, které plují nebo oslovují lidi na zemi dobré vůle.

Finanční obnos za samolepku rybičky můžete vložit do pokladničky Radia Proglas. Vedle samolepek nám pracovníci z Proglasu přidali ještě mýdlové rybičky - vhodný dárek, který můžete použít pro praktický život. Doporučená cena je rovněž 20 Kč. Slouží na provoz Radia Proglas. V předešlých dnech vyšel i nový Zpravodaj č. 58, kde jsou shrnuty informace z posledních 2 měsíců dění v Proglasu. Kdo má zájem, může si jej vzít, pročíst, případně podpořit finančně či modlitbou. Krásné chvíle při poslechu rádia přejí pracovníci Proglasu.

zpracovala Zdenka Černochová

ADOPCE UGANDA

Dne 3. 10. 2010 na konci mše svaté bylo odsouhlaseno, že do naší farní rodiny přibude další člen – Jordan Keneth Tubwesigie. Necelých 7 let jsme jej podporovali ve studiu. Vzhledem k tomu, že došlo ke změně bankovního účtu v Ugandě, nastaly nevysvětlitelné komplikace při odesílání plateb. Proto jsme adopci museli ukončit a všechny peníze, které Jordan na účtu měl, mu poslali. Zvolili jsme formu přímou. Spojila jsem se s MUDr. Veronikou Jakubciakovou, se kterou jsem byla na misiích v Ugandě v roce 2010. Veronika v lednu roku 2017 měla cestu do Ugandy a osobně částku 9500 Kč předala sestře Stelle Tubwesigie – tetě Jordana. Vše proběhlo oficiální cestou – dokumenty, že byla částka předána včetně podpisů, nabízím k nahlédnutí, kdo bude mít zájem. Bankovní účet Adopce Uganda byl zrušen. Nemusí nás nic mrzet. Z Jordana je už velký chlapec, studium mu jde a tolik finančních prostředků nepotřebuje, již je třeba se

osamostatňovat. Přesto prosím i nadále o modlitby za něj. Kasička Uganda Adopce byla z kostela vzata. Bylo vybráno 7910 Kč. Pokud souhlasíte, bude částka z kasičky věnována společnosti Shalom for Uganda. Jedná se o neziskovou organizaci zaměřenou na pomoc ugandským obyvatelům přímo v jejích komunitách. Je to tým dobrovolníků profesionálů - lékaři, psychoterapeuti, sociální pracovníci, kteří chtějí své vědomosti využít v prospěch komunity Shalom for Uganda. Členové společnosti pracují jako dobrovolníci a peníze od dárců používají přímo na projekty, čímž se minimalizují náklady na administrativu. Ředitelkou této společnosti je MUDr. Veronika Jakubciaková. Pokud byste měli jiný návrh, co s penězi v kasičce, prosím sdělte mi to do konce listopadu tohoto roku. Děkuji.

Karolína Kutálková

----- JEDNOTA OREL KUNOVICE -----

100. výročí od zjevení Panny Marie ve Fatimě

Zajímavá je skutečnost, že od zjevení Panny Marie v roce 1830 v kapli Vincentinek v Paříži, Rue du Bac, mají mariánská zjevení jiný profil. Spíše než dospělé obracejí se na mladé lidi, jako např. Katharinu Labouré, nebo – jako v Lurdech a La Salletě – na děti. Tato tendence je sice zvláštní, ale charakterizuje určitý biblický moment: Sv. Matouš podává zprávu, že na Květnou neděli to byli především chlapci, kteří začali provolávat slávu: Hosana Synu Davidovu, Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Učitelé Zákona tím byli pohoršeni a žádali Ježíše, aby jim to zakázal. On však odmítl a ukázal na místo v bibli: Z úst maličkých a nemluvňátek sis připravil svou chválu. (Žalm 8,3)

Ve Fatimě se setkáváme se třemi dětmi, s třemi pasáčky. Byli to: Lucie Santos, nar. 22. 3. 1907 a dva její příbuzní Francisko Marto, nar. 11. 6. 1908 a jeho sestra Jacinta, nar. 10. 3. 1910. Dopoledne 13. května byl Eugenio Pacelli vysvěcen na biskupa papežem Benediktem XV. V Sixtinské kapli tváří v tvář mohutnému Poslednímu soudu Michelangelově. Když v poledne téhož dne zvonil Anděl páně, kdy nebe bylo bez mráčku a všude panoval naprostý klid, zablesklo se náhle a třech dětí – pasáček – se zmocnil strach. Spěšně zaháněli ovce do rokle v údolí. A opět nový blesk – ještě jasnější. Jako očarování stáli náhle před krásnou Paní, která byla od nich jen několik kroků vzdálena, vznášela se nad dubem.

Toto je autentická zpráva z poznámek Lucie: Byli jsme ji tak blízko, že jsme stáli téměř v oné záři, která ji obklopovala. Dále stojí v aktech: Zdála se být asi 18 let stará. Nepodobala se žádnému obrázku Matky Boží nebo svatých, které děti znaly. Čisté líbezné rysy jejího obličeje zářily jako jasné sluneční světlo. Obličej byl klidný, s lehounkým nádechem smutku. Na rukou, které měla sepyaty na prsou, visel krásný růženec z bílých perel s velkým křížem. Bělostný šat splýval až k nohám. Kolem krku měla zlatou šňůru s dvěma zlatými střapci. Zlatem lemovaný plášť zahaloval téměř celou její postavu a pokrýval i hlavu. Celá postava vyzařovala světlo a byla oblévána září, jasnější nad slunce.

Lucie přiznává, že stejně jako její druhové Francisco a Jacinta měla i ona z počátku strach, avšak pohled krásné Paní jí dodal odvahy, aby se zeptala: Odkud přicházíte? Paní odpověděla: Přicházím z nebe. V říjnu vám řeknu, kdo jsem.

Navzdory prudkému dešti se 13. října 1917 shromáždilo ve Fatimě 70.000 lidí. Ve 12 hodin, když zvon zazněl k modlitbě, nebe se rozjasnilo, objevilo se světlo, Paní dostala svému slovu. Já jsem Vaše Milá Paní sv. růžence. Přišla jsem, abych věřící napomenula, by změnili svůj život, aby Boha, který je tolik uražen, už nezarmucovali svými hříchy, aby se modlili svatý růženec, aby se polepšili a činili pokání za svoje hříchy. Konec poselství: Jestliže se lidé polepší, válka brzo skončí a já jejich modlitby vyslyším. Podle svého slibu poukázala pak Paní na zázrak, o němž se už dříve v poselstvích zmínila. Na její pokyn Lucie zvolala: Pohleďte, slunce!

Cyklopouť do Fatimy

Letošní cyklopouť pořádaná Orlem Uherský Brod měla za cíl Fátimu v Portugalsku se startem ve Vega de Valcarce a mezizastávkou v Santiagu de Compostela. Celkem 120 poutníků ve věku od 12 do 80 let tak urazilo 750 km a nastoupalo přes 10 000 m.

A co samotná cyklopouť? Byla letos cílena do Fátimy k uctění 100 let od zjevení Panny Marie několika pasáčkům v tomto dnes už známém poutním místě. Jako výchozí bod byla zvolena španělská vesnička Vega de Valcarce ležící na známé poutní trase vedoucí do Santiaga de Compostela. Pro představu, běžný den na cyklopouti probíhá asi takto. Budíček mezi šestou a sedmou hodinou, ranní hygiena, mše svatá sloužená buď

v blízkém kostele nebo přímo v místě noclehu, což je většinou tělocvična nebo nějaká podobná velká hala. Po mši následuje hromadná snídaně vykouzlená v časných ranních hodinách kuchařkou a jejím pomocníkem. Snídá se většinou ve stoje někde před halou. Pak už následuje odjezd ve skupinkách tvořených 3-10 cyklisty. Samotná trasa není dána nijak dogmaticky, je pouze doporučena, a tak si mohou skupinky upravovat cestu podle svých zájmů. Stravování po cestě si řeší každý dle svých chutí, někdo dává přednost pojídání vlastních zásob, jiný brzy po výjezdu navštěvuje kavárnu a posléze restauraci na oběd. Podmínkou je dorazit ve zdraví včas do místa noclehu, kde je i večeře, opět vytvořená velmi šikovnou kuchařkou na jediném vařiči. Kdo někdy vařil pro 120 lidí, dovede si představit, co to asi obnáší. Po večeři se pak sdělují zážitky, plánuje cesta na další den a většinou brzy zalézá do spacáků k nabrání nové energie.

Letošní noclehy byly ve Vega de Valcarce, Portomarínu, Santiagu de Compostela, Pontevedře, Ponte de Lima, Portu, Aveiře, Coimbře a Fátimě. Zážitků bylo nespočet: pády z kola, požáry v Portugalsku, ale i neskutečně krásné výhledy, spousta milých a dobrosrdečných lidí, a samozřejmě samotné duchovní zážitky v Santiagu a ve Fátimě...

Z naší farnosti Loučka a z farnosti Kelč se této cyklopoutě zúčastnilo pět cyklopoutníků.

Obraz Panny Marie Fatimské

Z vděčnosti k Panně Marii a při příležitosti 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fátimě byl nainstalován v neděli 15. října 2017 pamětní obraz Panny Marie Fatimské na Polomsku. Při nedělní mši svaté bylo požehnání tohoto obrazu a odpoledne se uskutečnila malá pouť na místo uctívání této památky.

Srdečně děkuji za podporu panu faráři Janu Rimbalovi, za zhotovení rámu k obrazu panu stolařovi Vladislavovi Radovi z Lázů, za namalování textu na obraz panu Josefovi Bambuchovi z Loučky a za zhotovení stojanu a instalaci obrazu mému manželovi a také všem poutníkům, kteří přišli uctít Pannu Marii na Polomsko.

Anna Hrušková

**Srdečně Vás zveme
na Adventní koncert 17. 12. 2017 ve 14:00
v kapli v Kunovicích.**

Dne 6. 1. 2018 proběhne tradiční Tříkrálová sbírka.

**Přejeme překrásné Vánoce Vám i Vaším blízkým!
Šťastný, spokojený a úspěšný rok 2018!**

MISIJNÍ KALENDÁŘ NA ROK 2018

představuje misie z pohledu kameramana Martina J. Rýznara – autora fotografií i doprovodných textů. Stejně jako loni má kalendář dvoutýdenní schéma a větší prostor na zapisování. Na základě vašich podnětů jsme zvětšili číslice kalendária. Kalendář jsme objednali z Papežského Misijního díla. Je k rozebrání za dobrovolný příspěvek na podporu misí. Věřím, že tak jako v předešlých letech kalendář najde uplatnění v našich domácnostech a nebudeme lhostejní k pomoci v misích a budeme se umět rozdělit s potřebnými.

Kalendář je umístěn u bočního vchodu i s pokladničkou. Pokud by ještě někomu kalendář scházel a nedostalo se na něho, obraťte se na paní Zdenku Černochovou, která Vám kalendář přiobjedná. Zároveň si můžete rozebrat i další přiložené misijní materiály, které nám z PMD zaslali.

**Z TOPIČE VARHANÍKEM.
BOHUMIL ZÁBRANSKÝ
HRAJE TÉMĚŘ SEDMDESÁT LET – SVĚDECTVÍ ŽIVOTA,
Z FARNOSTI KELČ**

Varhaník Bohumil Zábranský zasvětil celý svůj život hudbě. Na varhany hraje sedmasedmdesát let. Devadesátiletý Bohumil Zábranský hraje na varhany od svých třinácti let. Narodil se v Komárně, okres Kroměříž a letos v srpnu oslavil devadesátku. Dlouholetý varhaník v Kelči je stále vitální, což dokládá i sobotní koncert v kostele sv. Petra a Pavla, na kterém zahrál

i zazpíval čtyři skladby. Zahrál dvě skladby a další dvě zazpíval za doprovodu svého žáka Josefa Sehnala. Je to jeden z jeho sto čtyřiceti žáků a šesti varhaníků, které jsem za svůj život vychoval, vypočítal stále aktivní varhaník úctyhodnou řádku těch, kterým za celý život předal své zkušenosti. Bohumilu Zábranskému učarovala hudba už v dětství. „Nejdříve jsem zpíval a na varhany hraju od svých třinácti let. Hudbu jsem studoval na Ústavu hudby a zpěvu v Ostravě a později na lidové konzervatoři,“ vzpomíná Zábranský. Při studiu na varhany už denně hrával za byt a stravu. „Bylo to v salesiánském ústavu Don Bosko v Ostravě. Takže už šedesát sedm roků denně oslavuju Boha písněmi a žalmy při každodenní mši svaté,“ počítá čiperný varhaník, který to ale jako učitel a hráč neměl jednoduché.

„Nastoupil jsem po vojně v jedenapadesátém jako varhaník do Kelče. Ale tehdejší úřady neuznávaly takové zaměstnání za hlavní, musel jsem pracovat jako dělník. Nejdříve jsem šil matrace v Kelči. Pak provozovnu zavřeli a jezdil jsem jedenáct roků do nábytkářského družstva do Val Mezu. Tam jsem dělal i topiče. Vždycky jen odpolední a noční směny, abych mohl ráno hrávat v kostele na mších, na svatbách i při pohřbech,“ vzpomíná na nelehkou dobu Bohumil Zábranský. Učit mohl až od roku 1969. „Přišel jsem na okres a řekl, že všichni moji spolužáci učí. Tak mi teda řekli, že budu učit harmoniky. Došel jsem domů a oznámil jsem: babičko, už nejsem kotelník, ale učitel hudby,“ říká se smíchem bývalý topič a hudebník.

Bohumil Zábranský učil hru na akordeon, klavír, varhany, dechové nástroje i kytary. „Své žáky pořád potkávám a moc mě těší, že se ke mně znají. Jen mě trápí, že i když mám tři děti a jedenáct vnuků, nikdo nejde v mých stopách,“ posteskl si učitel, vychovatel a rodič, který se po tragickém úmrtí své první ženy znovu oženil do Opavy.

Tady hrával ve třech kostelích. Také hrál na harmoniku se třemi kapelami ve Všechovicích, Kladerubech a Kelči. Bohumil Zábranský je členem Unie českých pěveckých sborů. S chrámovým sborem v Kelči nacvičil celkem patnáct mší s orchestrem, včetně vánoční mše Jana Jakuba Ryby Hej mistře. „Cvičili jsme také skladby mého učitele a předchůdce Jaroslava Očenáška. S dětským souborem jsme vystupovali na kulturních akcích v okolí Kelče i na okresních a krajských konferencích požárníků ve Vsetíně

a Ostravě. Také jsem nacvičil a doprovázel zpěvy k osmi divadelním hrám,“ popisuje bohatou kariéru varhaník, ale také skladatel, který jednu ze svých písní s názvem Kelč klidná, staletá zazpíval na sobotním benefičním koncertu pro Stacionář Anděl v Kelči. Stále vitální hudebník prozradil, že muzika ho drží nad vodou. „Skoro sedmdesát roků varhanické činnosti se odrazilo na mém zdraví. Mám problémy s nohama i zubama. Ale jsem spokojený, když celý kostel zpívá. Podle hesla Kdo zbožně zpívá, dvojnásob se modlí,“ uzavírá hudebník s přesvědčením, že dokud mu zdraví dovolí, bude za černobílé klapy stále usedat.

Zdroj: https://valassky.denik.cz/kultura_region/z-topice-varhanikem-bohumil-zabransky-hraje-temer-sedmdesat-let-20171110.html

U uvedeného zdroje jsou i fotografie pana Zábranského. Můžete si je na internetu prohlédnout. Pan Zábranský skutečně v Kelči na koncertu pro stacionář Anděl hrál i zpíval a bylo vše skvělé. Dále na koncertu vystoupili i klienti za stacionáře se zpěvem a za doprovodu na kytaru místního pana faráře P. Jana Bleši. V programu účinkoval i Sbor svatého Huberta z Loučky. Na trumpety hráli sourozenci Břicháčkovi. Zvuky trumpet se nesly místním chrámem překrásně. V 2. polovině koncertu vystoupil lidový a folklorní zpěvák pan Vojtěch Račický z Bojanovic. Ve svém souhrnném popisu života sdělil, že zpívá od svých dětských 4 let a zkouškovým sálem pro něj byl místní kostel, vedle kterého bydleli v těsné blízkosti. Kdo se rozhodl a přišel na koncert, určitě nelitoval čas. Atmosféra byla příjemná, okouzující zpěvem a krásnými písněmi v doprovodu všech účastníků.

Další podobný koncert se připravuje v kostele Dobrého Pastýře v Loučce na svátek svaté Kateřiny 25. listopadu 2017. Začátek je v 16:00 hodin.

Zdenka Černochová,st.

   AKTUÁLNÍ INFORMACE
PODZIM/ZIMA 2017

Vánoce 2017

Zpovídání – hodinu přede mši, během mše a dle potřeby i po mši

Kunovice úterý 19. 12.

Loučka středa 20. 12.

Mše sv.

4. adventní neděle	24. 12.	8:00
Štědrý den, půlnoční mše sv.	24. 12.	22:00
Boží hod	25. 12.	8:00
Sv. Štěpán	26. 12.	8:00
Silvestr	31. 12.	8:00
Nový Rok	1. 1.	8:00

Farnost Kelč a olomoucké centrum pro pastorační srdečně zvou na

SETKÁNÍ LEKTORŮ

Božího slova nejen při nedělních čteních

*s lektorkou MgA. Martinou Pavlíkovou z olomouckého úseku pro pastorační
při ADO, které se uskuteční*

v úterý 21. 11. 2017 v 17:30h. na Befarku v Kelči

SETKÁNÍ V PROMĚNÁCH ČASU – Takový nese název pásmo hudby a poezie z 19. století, které připravil a uvede Mgr. Karel Plocek, hudebník a vydavatel. Uskuteční se v **neděli 19. listopadu 2017 v 15 hodin ve farním kostele v Kelči**. Vstupné dobrovolné.

VÝSTAVA K PŘIPOMENUTÍ JANA PAVLA II. VE FARNÍM KOSTELE V KELČI

Ve dnech **7. 11. až 6. 12. 2017** je možné každý den mimo sobotu požádat na faře v Kelči od 9 do 15 hodin o otevření farního kostela a prohlédnout si výstavu o životě a díle svatořečeného papeže.

NOC VENKU (CHARITA VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ)

23. 11. 2017, náměstí ve Valašském Meziříčí a Café Tucan

Přijďte si na vlastní kůži vyzkoušet, co pro člověka bez domova znamená v zimě přečkat noc venku (spacáky a karimatky s sebou). Připraven je bohatý doprovodný program jak pro děti tak pro dospělé - **přednáška Honzy Husáka** (17:00 hod.), **hudební vystoupení Lucie Redlové** (18:30 hod.), **ohňová show** (19:30 hod, za příznivého počasí). V 19:30 hodin (nebo po ohňové show) bude první **promítání v rámci Mezinárodního festivalu outdoorových filmů 2017** (vstupné je 80 Kč - bude věnováno Charitě Valašské Meziříčí).

Vstupné na celou Noc venku je potravinová konzerva.

Diakonie ČCE Valašské Meziříčí vás srdečně zve na

ADVENTNÍ BENEFIČNÍ KONCERT,

který se uskuteční **1. prosince od 18 hodin v evangelickém kostele ve Valašské Meziříčí**. Vystoupí Komorní smyčcový orchestr a dětský pěvecký sbor Mibidizo.

Vstupné 100 Kč, děti zdarma.

ýtěžek bude určen na nákup vozidla pro terénní služby organizace.

Dne **9. 12. 2017** se uskuteční

tradiční *duchovní obnova v Podhradní Lhotě*.

Zájemci se mohou hlásit u paní Jany Žídkové.

Centrum pro rodinu Valašské Meziříčí srdečně zve na

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU PRO ŽENY

kterou povede lektorka **Františka Böhmová**

na téma **DRAKOBIJEC**

aneb jak bojovat boj se sedmihlavým drakem - se sedmi hlavními hříchy

V Zašové na faře 9.12. 2017 od 9:30hod.

Součástí duchovní obnovy budou také biblické tance. Prostor bude i pro svátost smíření. Oběd pro přihlášené je zajištěn. Konec duchovní obnovy v odpoledních hodinách. Účast je třeba dopředu nahlásit na tel.: 733 741

636 nebo na email: cprvalaskemezirci@ado.cz

Římskokatolická farnost Loučka ve spolupráci s OÚ Loučka pořádají 5.ročník
koncertu v kostele Dobrého Pastýře v Loučce

Koncert pro kostel Dobrého Pastýře

Patronem koncertu je dirigent
Roman Válek

**V sobotu
25. 11. 2017**

v 16.00 hod.

Soubor trubačů VLS ČR,s.p. divize Lipník nad Bečvou

Sbor sv. Huberta | Schola dobrého Pastýře

Musica Laetitia Hlinsko | Ensemble Baroque Quntiet

Celým večerem bude provázet Jana Janěková

Děkujeme všem sponzorům:

Výtěžek z koncertu bude použit na potřeby Římskokatolické farnosti Loučka

Centrum pro rodinu Arcibiskupství olomouckého

Biskupské nám. 2, 779 00 Olomouc www.rodinnyzivot.cz
tel.: 587 405 250, mobil: 720 110 750, e-mail: rodina@arcibol.cz

MANŽELSKÉ A RODINNÉ PORADENSTVÍ

Mgr. Vít Hušek, Th.D., teolog, psycholog

Problémy osobní, partnerské, manželské, rodinné a v mezilidských vztazích.
Symbolický poplatek 50 Kč/hodinu
od 2. sezení. Čtvrtek odpoledne.

PORADENSTVÍ V OBTÍŽNÝCH ŽIVOTNÍCH SITUACÍCH

*Bc. Marcela Řezníčková, psychoterapeutka –
logoterapie a existenciální analýza*

Pro lidi po traumatu ovdovění, úmrtí v rodině, rozpadu rodiny; pro osamělé rodiče, životní doprovázení při osamění a hledání smyslu života; dlouhodobé problémy v rodině (chronická nemoc, blízký alkoholika); problémy v zaměstnání (šikana), prevence vyhoření pro laické pracovníky v církvi a neziskových organizacích.

Pro dospělé, výjimečně mládež od 16 let. Není určena pro závislé a závažně psychicky nemocné.

Středa dopoledne i odpoledne.

PORADNA PRO DĚTI, NÁCTILETÉ A JEJICH RODIČE

Mgr. Barbora Ševčíková, psycholožka

Rodinné a vztahové problémy; problémy ve škole (šikana, záškoláctví, výchovné problémy, komunikace s kamarády, zhoršený prospěch); terapie depresivních a úzkostných poruch.

Středa odpoledne v poradně pro ženy,
Wurmova 7, Olomouc.

PORADENSTVÍ PRO RODIČE

*Bc. Marcela Anežka Kořenková,
psychoterapeutka – efektivní rodičovství*

Pro rodiče při obtížích ve vztahu s dětmi, výchovném neúspěchu i pro prohloubení vztahu s dítětem.

Středa odpoledne v CPRŽ Olomouc,
možná i domluva korenkovam@email.cz
pro poradnu v CPR Prostějov.
Od 2. konzultace 250 Kč/hod.

www.efektivni-rodicovstvi.cz

PASTORÁLNĚ-TERAPEUTICKÉ PORADENSTVÍ

MUDr. Jitka Krausová, psychiatr

Psychické problémy; doprovázení při psychických nemocech (depresích atd.); sexuální problémy (návykové ukájení, porno); otázky osobnostního a duchovního růstu; patologie víry (skrupulozita atd.), otázky povolání.

Pro dospělé, výjimečně od 16 let. Není pro závislé na alkoholu, drogách, gambleru, mentální anorexii.

Nenahrazuje léčbu léky u psychiatra.

Pro kněze konzultace problémů s farníky telefonicky, mailem, stejně tak doporučení odborníků.

MANŽELSKÉ, RODINNÉ I OSOBNÍ PORADENSTVÍ

Mgr. Marie Linhartová, psycholožka

Problémy manželské, vztahové.

Lze objednávat manžele, dospělé jednotlivce, ale i dorost od 15 let.
Čtvrtek odpoledne.

Všechny poradny se objednávají telefonicky nebo osobně na CPR Olomouc (kontakty výše).
Pokud není uvedeno jinak, probíhají v prostorách kurie a jsou bezplatné.
Objednávat se musí sám klient, výjimečně kněz.

Sbírka pánských bot a zimního oblečení

CHARITA VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

Centrum sociálně-materiální pomoci vyhlašuje sbírku věcí,
kterým lidem v nouzi pomůžeme lépe zvládnout přicházející
zimu.

Jedná se především o:

- **BOTY PÁNSKÝCH VELIKOSTÍ**
- **SPACÁKY**
- **BATOHY**
- **ZIMNÍ BUNDY, ZATEPLENÉ KALHOTY**
- **TEPLÉ PONOŽKY, RUKAVICE, ČEPICE**

ČISTÉ A STÁLE FUNKČNÍ VĚCI MŮŽETE NOSIT DO CHARITNÍHO
ŠATNÍKU (ulice Zámecká – za Mlékárny) A KRÁMKU V PASÁŽI

(u kostela).

Děkujeme.

Pro více informací můžete kontaktovat:

Mgr. Ludmila Kubjátová

734 680 365

ludmila.kubjatova@valmez.charita.cz

... ..

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře - listopad 2017/3.číslo (Ovečky_2017_3)

Vydává: Římskokatolická farnost Loučka u Valašského Meziříčí

Redakce Oveček ponechává texty v původní podobě, avšak vyhrazuje si právo na jejich gramatickou a stylistickou úpravu. Fotografie nezveřejňujeme. Máte-li zájem o pravidelné zasílání Zpravodaje oveček Dobrého Pastýře emailem, pište na naši emailovou adresu.

Redakce: Mgr. Vladimíra Kozáková, Bc. Zdenka Černochová, Mgr. et Mgr. Karolína Kutálková

Korektura: Mgr. Vladimíra Kozáková, Bc. Zdenka Černochová, Mgr. et Mgr. Karolína Kutálková

Příspěvky vytvořili a poskytli: Vladimíra Kundrátová, Ivana Skýpalová, Marie Hrušková, Anna Hrušková, Alena Hrušková, o. Jan Rimbala, Mgr. et Mgr. Karolína Kutálková, Zdenka Černochová

www.loucka.farnost.cz

♥ ♥ ♥ farnostloucka@seznam.cz ♥ ♥ ♥